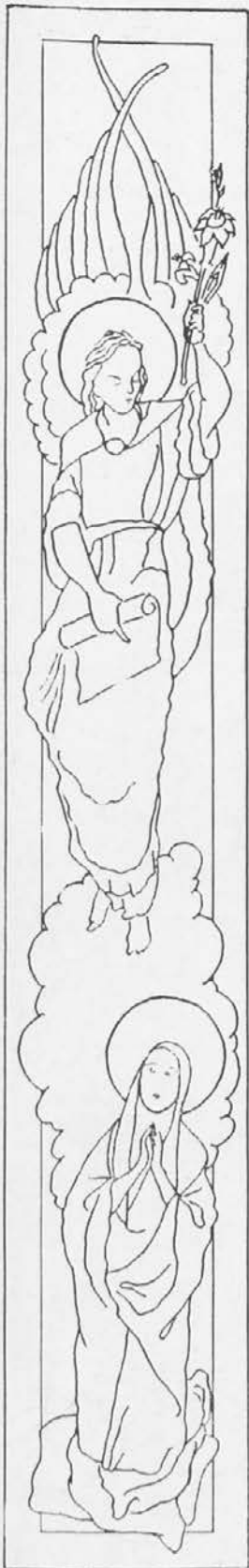

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za slovenske katoličane v Ameriki.
Izdajajo oo. Frančičkani v Lemontu, Illinois. U.S.A.

MAY

1945

LETNIK 37

AVE MARIA

mesečnik za slovenske katoličane v Ameriki.

Prinaša vzgojne in nabožne članke, kakor tudi povestice in druge slovenske spise pomembnejše vsebine našim slovenskim izseljencem v pouk in zabavo.

Izdajatelj:

FRANČIŠKANI V LEMONTU.

Ave Maria, P. O. B. 608,
Lemont, Ill.

Naročnina velja \$2.50.

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slov. duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v vseh svojih molitvah, pri sv. mašah in drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zan'e tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Entered as second-class matter August 20, 1925, at the post office at Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on August 29, 1925.

Printed by
SERVICE PRINTERS
Lemont, Ill.

BOG PLAČAJ DOBROTNIKI!

ZA DAR — M. Madic \$1, T. Sterlin \$1, N. N. \$2.50, A. Perušek \$1, M. Kopore \$2.50, M. Hoge \$25, H. Maren 50c, S. Potochnik \$5, M. Ivancic \$10, A. Kovacic \$5, Druž. Fraus \$5, A. Bregar \$5, Mrs. Kolenc \$5, J. Barrett \$12, Frank Gorence \$25, Mrs. Bricel \$2, Vigil R. Gans \$1.

ZA SEMENIŠČE, Tabernakelj, Kruh sv. Antona, Studente in drugo — F. Jereb \$5, M. Casserman 50c, J. Jankovich 50c, F. Ošaben 50c, Mrs. Trenta \$1, A. Marindek \$5, Mrs. M. Novlan \$2.50, A. Verhovnik \$5, M. Kopore \$1, A. Zorman \$5, F. Peterich 50c, T. Revc \$3, M. Florijanc \$5, M. Pangre \$2, J. Leskovitz \$3, Mrs. Mramor \$1, J. Habijan \$3, F. Hren \$1, F. Stupca 50c, A. Bosnak \$2, M. Deklava \$1, J. Potokar \$20, Mrs. Koklič 50c, M. Toplišek 50c, J. Tomšič \$1, M. Knez \$2.50, Mrs. Smole \$1.50, Mrs. Pogačnik \$2, R. Ursio \$5, Mrs. Čič \$1, Mrs. Mlakar 50c, A. Nemanich \$2.50, A. Bresncik \$3.

ZA LUČKE — F. Jereb \$1, F. Zele 50c, J. Rogel \$1, M. Hebein 50c, P. Mikula 50c, U. Barker \$1, J. Fugina \$1, F. Unetich \$1, F. Petrich \$1, M. Bizjak 20, M. Casserman \$2, M. Dréar 50c, J. Hribar \$1.50, A. Piks \$1, A. Hren 50c, I. Brozič \$2, A. Praznik 50c, Mrs. Pajk \$1, M. Marinko \$1, I. Oblak 50c, M. Fink \$1.50, A. Trenta \$2, A. Muzik 50c, M. Grum \$2, F. Tonja 50c, R. Gajnar \$1.50, T. Grum 50c, E. Beg 50c, H. Zgajnar \$1, M. Deželan \$1, M. Oblak \$1, J. Perhne 50c, M. Bavhan 30c, T. Zdezar \$1, A. Bandi \$1, J. Hočevar \$1, J. Kočin \$1, A. Franciskovič \$1, F. Rogina \$5, A. Oklesen \$1, H. Stutts 50c, J. Paulič \$1, T. Revc \$1, Mrs. Baraga \$1, M. Fritzel \$1, F. Kastigar \$1, J. Tomač 50c, J. Mihelich \$1, Mrs. Mramor \$2, H. Maren 50c, F. Hren 58c, Mrs. F. Sasek \$1, J. Varšek \$5, F. Kovačič \$1, A. Pozelnik \$1, M. Gorišek \$1, T. Lozier \$2, F. Lukezič 50c, J. Deklava 50c, J. Hlebec \$1, M. Dekleva 50c, M. Berdick \$1, J. Bo-

janc \$1, Mrs. Panijan 25c, J. Uhernik \$3, P. Podgornik \$1, J. Hočevar \$1, J. Mivec \$1, F. Pirman 50c, M. Meznarich 50c.

ZA APOSTOLAT — K. Bieck \$10, A. Pepan \$20, M. Urick \$10, A. Domitrovich \$10, T. Zdešar \$10, J. Meglen \$10, M. Tomač \$10, F. M. Dovjak \$20, F. Starman \$10, S. Spisak \$20, A. Hočevar \$10, M. Sraj \$10.

ZA BARAGOVO ZVEZO — M. Savoren \$5, Mrs. F. Sasek \$1.

ZA MOLITVENO FRONTO — A. Urick \$1, M. Šivic 50c.

Umrlí so sledeči naročniki:

Terezija Cvelbar, Cleveland, O.

Mary Bobnič, Cleveland, O.

John Štercar, Pueblo, Colo.

Frances Zorko, Sheboygan, Wis.

Mrs. Anna Zalar, Lorain, Ohio,

zastopnica.

Mrs. Barbara Klepec, Chicago,

Illinois.

NAJ POČIVAJO V MIRU!

AVE MARIA

Majnik, 1945—

Lemont, Ill.

—Letnik XXXVII.

VSEBINA ŠMARNIC ZA ŠMARNIŠKO IZDAJO:

SPISAL: REV. KAZIMIR ZAKRAJŠEK

1. dan.—Uvod.	17. dan.—Smrt sv. Jožefa.
2. dan.—Marija, brez madeža izvirnega greha spočeta.	18. dan.—Marija na ženitnini v Kani.
3. dan.—Rojstvo Marijino.	19. dan.—Jezusovo javno delovanje.
4. dan.—Ime Marija.	20. dan.—Marijino srečanje z Jezusom na križevi poti.
5. dan.—Darovanje Device Marije v templju.	21. dan.—Marija pod križem.
6. dan.—Marijina zaroka s sv. Jožefom.	22. dan.—Marija postane naša mati.
7. dan.—Marijino oznanenje.	23. dan.—Marija vzame mrtvo truplo Jezusovo v svoje naročje.
8. dan.—Marijino obiskovanje.	24. dan.—Marija na pogrebu Jezusovem.
9. dan.—Rojstvo Jezusa Kristusa.	25. dan.—Jezus se po vstajenju prvi prikaže Mariji.
10. dan.—Pastirci.	26. dan.—Slovo Jezusovo od Marije ob vnebohodu.
11. dan.—Trije kralji.	27. dan.—Marijino vnebovzetje.
12. dan.—Marijino očiščevanje.	28. dan.—Marijino kronanje v nebesih.
13. dan.—Beg v Egipt.	29. dan.—Marija naša mati.
14. dan.—Vrnitev iz Egipta.	30. dan.—Mi smo Marijini otroci.
15. dan.—Marija izgubi Jezusa.	31. dan.—Slovo od šmarniške Kraljice.
16. dan.—Nazaretska družina.	

ŠMARNICE

1. DAN.

šopkom cvetlic v roki pride otrok k svoji materi, kadar jo hoče razveseliti in pokazati svojo ljubezen in hvaležnost.

Čestitke in rožice naj povedo materi njegova srčna čutila do nje.

Majnik, Marijin mesec, mesec šmarniške Kraljice je zopet tukaj. Tudi mi, Marijini otroci hočemo s šopkom cvetlic in z malo pobožnostjo vsaki dan k tej svoji materi in ji povedati, kako jo ljubimo in kako smo ji hvaležni za njene milosti. Z rožicami, katere nam je pomlad natrešla na naše vrtove in poljane, bomo okrasili njeno šmarniško sliko

v naši hiši. Lučko bomo pred njo prižgali vsak večer. Lučka in rožice naj ji povedo naša srčna čutila do nje. Z njimi hočemo pa vsaki dan okrasiti šmarniški naš oltarček tudi z malo duhovno rožico, z malo pobožnostjo: Vsaki večer se hočemo spomniti kakega dogodka njenega življenja, prečitati nauk v listu "Ave Maria", in kratko molitvico hočemo opraviti, s katero se ji bomo celi mesec priporočevali in jo prosili njenega varstva in njene pomoči. "Marija, pomagaj nam", jo bomo prosili.

Šmarniška Kraljica, moj sklep je danes: celi ta mesec bo za me tvoj mesec.

2. DAN.

MARIJA, BREZMADEŽNA MATI IN DEVICA.

Najlepši biser v kroni časti in slave šmarniške Kraljice je njeno brezmadežno spočetje. Zaradi Kristusovega zasluženja je bila Marija po posebni milosti božji obvarovana madeža izvirnega greha. Ustvarjena je bila v popolni nadnaravni svetosti.

Vsak greh omadežuje dušo, obenem pa pomenja sužnost duše v satanovi oblasti.

Kako bi bilo mogoče, da bi bila

Marija, ta od Boga tako visoko odlikovana žena, ki naj postane nevesta sv. Duha, Mati Boga Sina kot človeka, kedaj, tudi samo za trenutek, umazana s kakim grehom? Tudi izvirnim. Kako naj bi bila Marija, ki naj postane kot Mati Odrešenikova soodrešenica človeškega rodu, sama kedaj, tudi samo za trenutek, sužnja največjega sovražnika božjega, satana? Ne! Spodobilo se je, in Bog je to mogel narediti in

je tudi naredil, da je obvaroval Marijo vsake sence greha in sužnosti satanove: bila je brez madeža izvirnega greha spočeta. Marijina brezmadežnost je kakor svetinja iz raja, ki nas spominja na človekovo z grehom izgubljeno lepoto, ko je bil ustvarjen v nadnaravni pravičnosti.

Brezmadežna je tako za človeka vzvišen ideal čiste duše, za katerim naj stremi v svojem življenju. Tako je pa Brezmadežna tudi mogočna pomočnica človeku v boju zoper vso življensko umazanost in podlo nizkotnost.

Šmarniška Kraljica! Za današnje šmarnice naj gre naša goreča prošnja pred tvoj šmarniški oltarček za tvojo pomoč v boju za čistost naše duše in telesa.

Marija, šmarniška Kraljica, brezmadeža izvirnega greha spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

3. DAN.

MARIJINO ROJSTVO.

Predno po temni noči priplava na vzhodu mogočno sonce, se pojavi najprej krasna jutranja zarja, ki ga napoveduje.

Po temni noči dolge dobe strašne sužnosti človeškega rodu pod oblastjo satanovo, predno je prišel na svet Odrešenik, Sin božji, Jezus Kristus, se je svetu najprej pojavila prekrasna "Zgodnja danica" — jutranja zarja, to je, bila je rojena nje-

gova Mati, prečista Devica Marija.

V mestu Nazaret sta živela sveta, pobožna zakonska Joahim in Ana, oba že priletna, pa brez otrok. Vročje sta prosila Boga, da ju blagoslovi z otrokom. Bila sta slednjič uslišana in sta postala presrečna starša otroka, ki je bila izvoljena od vekomaj za Mater obljubljenemu Odrešeniku, tolikanj zaželjenemu Mesiji.

Vrednost človeškega življenja se da presoditi šele na koncu, ob smr-

Marija z Jezusom v družbi Janeza Krstnika.

ti. Marijino življenje nasprotno pa kaže že takoj ob rojstvu nedosegljivo vrednost, saj je bila rojena, da postane Mati božja in soodrešnica človeškega rodu.

Naj gre danes pred oltarček šmarniške Kraljice naša vroča prošnjaja, da bi nam pomagala narediti

tudi naše življenje vse božje in Marijino. Obenem naj gre pa k Bogu naša iskrena zahvala, da se je rodila tudi nam tako blaga, tako dobra, tako usmiljena mati, ki nas tako ljubi in katero tudi mi ljubimo iz celega srca.

4. DAN.

IME MARIJINO.

“In Devici je bilo ime Marija,” poroča evangelist Luka, ko nam pripoveduje zgodbo o angelovem oznanenju.

Ker ljubimo Marijo, nam je sveto tudi njeno ime. Za imenom Jezusovim nam je ime Marijino najsvetejše ime. Kolikrat milijonkrat in milijonkrat izgovarja s častjo in ljubeznijo to ime človeški jezik vsaki dan! V koliko milijonih in milijonih človeških src je to ime napisano s častjo in ljubeznijo! Je pač ime nebeške matere celega človeštva. “Zdrava Marija, milosti polna!” ta pozdrav neprestano odmeva po celi zemlji proti nebesom. Je človek v kakoršnikoli nevarnosti za dušo ali telo, kliče zaupno: Marija pomagaj! Je v stiskah in nadlogah, obrača svoje oči k nji in kliče: Marija, pomagaj! Je v bolezni, zdihuje na bolniški postelji k nji: Marija, pomagaj! Je v skušnjavah, zateka se

k nji in prosi: Marija, pomagaj! Ko se zjutraj prebudi za nov dan, izroča se ji in moli: Marija pomagaj! Lega zvečer spat, zadnja misel gre k nji: Marija, pomagaj! Ko se človeško srce bori na smrtni postelji s smrtjo in trepetja pred sodbo, zdihuje zaupno: Marija, pomagaj! Da, ti in jaz, si želiva, da bi s tem imenom v srcu in na jeziku izdihnila svojo dušo.

Marija je ime naše šmarniške Kraljice. Naj bo naš današnji šmarniški darček Mariji trden sklep: Marija mi bo vsikdar sveto, pa tudi sladko ime! S častjo ga bom vselej izgovarjal, pa tudi z ljubeznijo. V srcu ga bom nosil vsikdar. Nobeno jutro ne bom vstal, nobeni večer ne šel spat, ne da bi to ime bilo na mojem jeziku, še bolj v srcu, ne da bi ga imenoval s častjo in molil: “Zdrava, Marija, milosti polna . . .”

5. DAN.

MARIJINO DAROVANJE.

elika in vzvišena je bila naloga, katera je bila od božje Previdnosti določena Mariji, da jo izvrši v svojem življenju na zemlji. Kot Mati božja naj rodi Zveličarja in naj potem znaj telesno skrbi kot mati. V njegovem trpljenju naj pa z njim sodeljuje kot soodrešenica človeškega rodu. Ko bo postala pod križem na veliki petek tudi mati celega človeškega rodu, naj pa postane posrednica in delilka vseh milosti, katere Bog deli človeku.

Zato pa naj se začne že v najnežnejši otroški dobi pripravljati na to veliko nalogo. Komaj triletno deklico jo zato pripeljeta njena starša Joahim in Ana v tempel, kjer naj se daruje Bogu, kjer naj v službi Gospodu, v delu in molitvi preživi svoja prva leta življenja do svoje zaroke z Jožefom. Tu naj se pa pred vsem s čitanjem svetih knjig in podukom od duhovnikov popolnoma seznanj z vsemi prerokbami,

ki so napovedovale obljubljenega Odrešenika, katerega mati bo. Le tako bo razumela svojega božjega Sina in njegovo veliko delo na svetu, pa tudi njegovo trpljenje in njegovo smrt, da bo tako tudi razumela svojo nalogo življenja kot božja Mati in mati človeškega rodu.

V vsakem človeškem življenju so otroška in mladeniška leta najvažnejša. Navadno usmerjajo celo poznejše življenje in delovanje človeka. Priprava so za izpolnitev življenjske naloge poznejših let.

Blagor otroku, ki je dobil starše, ki se te velike resnice zavedajo in ga v tej smeri vzgajajo.

Starši, danes naj gre k šmarniški Kraljici vaša vroča molitev za svoje otroke, da naj jih vzame Marija v svoje varstvo in jim pomaga izvršiti nalogo, ki jim jo je Previdnost božja naložila za njih življenje.

Marija, šmarniška Kraljica, posrednica in delilka božjih milosti, o, bodi darežljiva z njimi tudi do mene!

6. DAN.

ZAROKA MARIJINA Z JOŽEFOM.

Dete Jezus in njegova Mati Marija sta potrebovala rednika, ki bo skrbel za njiju vsakdanji kruh. Po-

trebovala sta oba tudi variha. Jezus bo "znamenje, kateremu se bo nasprotovalo", bo "mož bolečin" in

sicer takoj po rojstvu. Herod ga bo hotel "pokončati". Bežati bo moral v tujino. Marija je potrebovala varuha še posebej. Ako bi porodila kot nezaročena Devica, bi bila po židovski postavi kot nečistnica kamejnana in njeno Dete bi bilo utopljeno.

Za to veliko nalogo v življenju Odrešenika je presv. Trojica izbrala svetega moža Jožefa, s katerim naj se Devica Marija zaroči, da bo kot njen zakoniti mož lahko izvrševal to nalogo. Toda že pri zaročki se je zopet pokazalo, da je Marija Mati bolečin. Evangelist tako le poroča: "Ko je bila njegova Mati zaročena, z Jožefom, je bila, preden sta prišla skupaj, noseča od Svetega Duha. Ker je bil Jožef, njen mož, pravičen in je ni hotel osramotiti, jo je sklenil skrivaj odsloviti." Potem se mu je prikazal angel, ki ga je poučil, da je njego-

va žena Mati Odrešenikova, Sina božjega. Jožef je v nezmerni sreči vzela Marijo k sebi in izvršil svojo veliko nalogo, ki mu jo je izročila Previdnost božja.

V vsakem zakonskem stanu pridejo tudi težave, ki postavljajo zakonsko ljubezen in zvestobo na trdo preskušnjo. Bog to dopušča in ljudje smo vsi. Tedaj pa mora biti ljubezen in zvestoba močnejša, kakor so težave. Zgled Marije in Jožefa to zakonske lepo uči. Vse se da z lepa, s potrpežljivostjo, še bolj pa z ljubeznijo vsikdar urediti in potrpeti. Ljubezen in zvestoba mora vstrajati do konca.

Zakonski, danes naj gre iz vašega srca k smarniški Kraljici goreča prošnja, da bi tudi vi vsikdar vse medsebojne zakonske težave uredili po njih zgledu v ljubezni in zvestobi.

7. DAN.

MARIJINO OZNANENJE.

Bog je dal človeku kot eden izmed največjih svojih darov — prosto voljo. — Tudi pri včlovečenju Boga Sina je pri njegovi Materi Mariji vpošteval ta svoj dar. Zato je poslal k nji nadangela Gabriela, da ji oznani sklep presvete Trojice, da je njo izbrala za presrečno mater,

iz katere naj vzame nase človeško telo in človeško naravo, pa da dobi od nje njeno privoljenje v ta božji sklep. In ko jo angel Gabriel zagotovi, da z božjim materinstvom ne bo izgubila svojega devištva: "Sveti Duh bo prišel vate in moč Najvišjega te bo obsenčila", Marija privoli: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!"

In v tistem trenutku se je zgodil

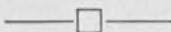
največji čudež vesoljnega stvarstva: Bog Sin je prišel na svet in se včlovečil v naročju te preblazene "dekle Gospodove".

Človeški jezik nikoli ne bo mogel povedati, še manj pa človeško pero opisati tiste neizmerne blaženosti, ki jo je Marijina duša občutila tiste trenutke. Angel ji pove: "Tvoj Sin bo velik in Sin Najvišjega imenovan." In: "Sveto bo, ki bo rojeno iz tebe, Sin božji." Zato pa "blagoslovljena ti med ženami!" Kako neizmerno srečna je bila Marija, pove njena veličastna himna, slavospev "Magnificat" — ki jo je zapela: "Moja duša povelečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu

mojem Zveličarju . . . Glej, blagrovale me bodo vsi rodovi."

Šmarniška Kraljica, pri spominu na ta neizmerno veliki dogodek tvojega življenja se raduje tudi naša duša s teboj in se ti zahvaljuje, da si privolila v sklep božje neskončne ljubezni do človeka in ti kliče z nadangelom: "Zdrava, Marija, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena med ženami." S teboj povelečuje Gospoda, da ti je storil tolike reči — za nas in za naše odrešenje.

Zapojmo nocoj pred šmarniškim oltarčkom mično pesmico: "Oznanil je angel . . ." in izlijmo svoja čutila do Marije v to milo pesmico.

8. DAN.

MARIJINO OBISKOVANJE TETE ELIZABETE.

Po angelovem oznanenju je Marijina duša kar plavala v sreči in blaženosti nad tolikim božjim odlikovanjem, da je postala Mati božja. Te sreče pa ni mogla ohraniti samo za se, temveč je z Jožefom odhitela v gore k svoji teti Elizabeti, da ji pove, kaj se je ž njo zgodilo. Nekoliko mesecev preje je pa tudi njena teta v svoji visoki starosti spočela in postala mati Jezusovega predhodnika sv. Janeza Krstnika.

Ko se je Marija bližala hiši svoje tete, ji je teta prihitela naproti, da jo pozdravi. Ko pa Marija pozdravi teto, je poskočilo dete v njenem

telesu, da se je Elizabeta začudila. Spoznala je po tem in po božjem navdihu, da je njena nečakinja Marija izvoljena Mati Odrešenikova. Napolnjena je bila s Svetim Duhom in na ves glas zavpila: "Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa. Od kod meni, da pride Mati mojega Gospoda k meni? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava v moja ušesa, poskočilo je dete od veselja v mojem telesu. In blagor ti, da si verovala, ker dopolnilo se bo, kar ti je povedal Gospod."

In tedaj Marija, vsa blažena, za-

poje tisto vzvišeno in najlepšo pesem, ki se je kdaj zapela na svetu: "Moja duša poveljuje Gospoda..."

Šmarniška Kraljica, mi se pri spominu na ta blažen dogodek tvojega življenja veselimo s teboj. "Blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa!"

"Blagor tebi, da si verovala." Da,

tudi nam blagor, če verujemo. Tudi nam bo vera pomagala in dopolnilo se nam bo vse, kar naj je Gospod obljubil, če verujemo. Vera nas bo osrečevala v življenju, še bolj pav večnosti.

Šmarniška Kraljica, pri tem tvojem veselju te prosimo, izprosi nam žive in močne vere!

9. DAN.

ROJSTVO JEZUSOVO.

"Tiha noč! Blažena noč!" ko so se nebesa odprla in je bil v betlehenskem hlevčku rojen Odrešenik sveta, Jezus Kristus. Evangelist takole popisuje ta dogodek: "Šel je tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem . . . da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno

ženo, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, se je dopolnil čas poroda. In porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jaslje, ker zanja ni bilo prostora v prenočišču." Tako preprosto popisuje evangelist največji dogodek zgodovine človeškega rodu. Tam v revnem hlevčku, na revni slami je ležalo no-

vorjeno Dete — včlovečeni Bog Sin, obljubljeni Mesija.

O presrečna Mati Marija! Kako je plavala njena duša v nezmerni blaženosti, ko je prva na zemlji pokleknila pred to Dete in ga molila, ga počastila in se mu v imenu celega človeškega rodu zahvaljevala za to neskončno ljubezen. Kako se mu je pa gotovo tudi zahvaljevala, da je bila ona tista "blagoslovljena med ženami" celega človeškega ro-

du, ki je bila odlikovana z božjim materinstvom. Tisto njeno srečo tedaj, kdo naj jo razume? Marija sama jo je razumela in uživala. O presrečna, blagoslovljena Mati! Kako se radujemo s teboj tudi mi, tvoji otroci.

Šmarniška Kraljica, mati našega Odrešenika, s teboj molimo tvoje Dete, tebe pa ljubimo, ker si Mati našega Odrešenika in naša mati.

10. DAN.

PASTIRJI MOLIJNO NOVOROJENO DETE.

Ko je nebeška Mati Marija še vsa zatopljena v svojo srečo molila Boga Sina, svoje Dete, ležeče v revnih jasliah, pridejo v hlevček pastirji z bližnje paše. Tudi ti padejo na svoja kolena pred novorojenim Mesijem in ga molijo vsi srečni in veseli. Potem pa pripovedujejo, kako se jim je prikazal angel iz nebes in jim oznanil veliko veselje, da jim je rojen obljubljeni Odrešenik. Povedal jim je, kje ga bodo našli in kaj naj jim bo v znamenje, da je tisti, ki ga jim je oznanil. Pripovedovali so ji, da se je za njim na nebu prikazala truma angelov, ki so peli: "Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje."

S koliko radostjo je vse to napolnilo Marijino srce!

Ta božična skrivnost včlovečenja Boga Sina se dan za dnem ponavlja tudi med nami — pri vsaki maši. Med povzdigovanjem pride Jezus Kristus, Bog Sin na oltar pod podobo kruha, da živi med nami v skrivnosti presv. Rešnjega Telesa. Prav tisti je, ki se je rodil v betlehemske hlevčku. Tudi nam to veselo novico oznanja služabnik božji, naš duhovnik, in nas vabi, da ga gremo molit.

Obljubimo danes šmarniški Kraljici, presrečni Materi Božji, Materi tega betlehemskega Deteta, da bomo hiteli po zgledu pastirjev radi k maši in tam z njo in s pastirji molili božjega Zveličarja in se mu zahvaljevali za njegovo učlovečenje, pa za njegovo navzočnost v presv. Rešnjem Telesu v našem tabernaklju.

11. DAN.

TRIJE KRALJI PRIDEJO MOLIT JEZUSA.

Komaj so odšli pastirji, vsi srečni in blaženi, nazaj k svojim čredam, pridejo v hlevček trije kralji iz Jutrovega. Prišli so z velikim spremstvom, kakor kralji. Ko pridejo v hlevček in zagledajo novorojenega "kralja", padejo tudi ti na svoja kolena in molijo včloveče-

nega Boga, kralja človeških src, Odrašenika celega človeškega rodu in mu darujejo svoje darove: zlata, kadila in mire.

Nova radost za presrečno Mater Marijo. Ti zopet pripovedujejo, kako so v daljnih dežlah hrepeneli po obljubljenem Odrašeniku in čakali,

kedaj se na nebu prikaže njegovo znamenje, ki ga jim bo napovedalo. Bili so vsak v svoji deželi. Drug za drugega niso vedeli. Toda vsi trije so zagledali na nebu Zveličarjevo zvezdo, ji sledili, ki jih je pripeljala skupaj, so naprej potem skupno potovali. Povedali so, kako je bilo

v Jeruzalemu pri Herodu, da je tam zvezda izginila, da pa jim je Herod povedal, kje da prerokbe napovedujejo, da se bo rodil. Ko so prišli iz Jeruzalema, so iznova videli zvezdo, ki jih je vodila k hlevčku in je nad hlevčkom obstala. Tako so vedeli, da so prav prišli, da je to

novorojeno Dete res obljubljeni Odrešenik sveta.

Skupaj z Marijo in Jožefom so molili novorojeno Dete božje in zahvaljevali Boga, da se je končno usmilil človeškega rodu in prišel kot človek na svet, da ga odreši.

Zvezda Kristusove vere tudi nam sveti in nas vodi h Kristusu, da bi ji

sledili celo svoje življenje in tako srečno prišli s svojo smrtjo za veekomaj ga molit, častiti in uživati v večni blaženosti.

Prosimo danes šmarniško Kraljico žive vere, da bi ji sledili s svojim življenjem po poti skozi življenje k Bogu in k nji.

12. DAN.

MARIJINO OČIŠČEVANJE.

Postava Mojzeseva je predpisovala židovskim staršem, da mora vsaka mati po porodu otroka priti v tempel in tam v svoje očiščevanje opraviti predpisano daritev, pred vsem pa darovati svoje dete Bogu, ki ga ji je dal za se.

Marija ni bila dolžna se ukloniti tej postavi, saj je bila sama brezmadežna in je rodila božje Dete, Boga samega. Vendar Sin še ni trpel in umrl in ni še nastopila postava Kristusovega novega zakona. Zato sta šla z Jožefom v Jeruzalem v tempel in izvršila predpisani obred očiščevanja.

To priliko je izrabila božja Previdnost, da se je vest o rojstvu obljubljenega Mesije še dalje širila med narod. Starček Simeon in prerokinja Ana sta ga prepoznala in poveljevala Boga, da je že prišel na svet obljubljeni Mesija, da je ta Mesija to Marijino Dete, in sta o tem pripovedovala vsem znancem

in prijateljem. Vsa blažena sta ga vzela v naročja in ga molila.

Kako se je zopet radovalo Marijino srce, ko je to videla.

Toda takoj pri tej priliki že, je pa morala Mati Marija izvedeti, da bo njeno Dete "mož bolečin", da pa tudi njo čaka trpljenja polno življenje. Starček Simeon je poznal prerokbe o Odrešeniku, toraj tudi o tem, da bo "mož bolečin", da bo zato tudi Marija z njim trpela. Zato je v tej sreči prerokoval Mariji: "Glej, ta je postavljen v padec in v vstajenje mnogih v Izraelu, v znamenje, kateremu se bo nasprotovalo, — in tvojo lastno dušo bo presunil meč bolečin."

In s tem se je že začel Marijin križev pot trpljenja. Zatrepetala je. Tudi ona je poznala vse prerokbe o tem njenem božjem Detetu. Pri teh besedah starčkovih se je vseh spomnila in pretreslo jo je. Že tedaj je meč bolečine presunil njeno dušo.

Marijin Sin Jezus Kristus je bil rojen tudi za te in za me. Toda, ali bo nama v vstajenje v večno življenje, ali bo pa v padec — večno pogubljenje? Na nama je ležeče, kaj se bo zgodilo. Kakor bova usmerila

svoje življenje.

Prosimo danes šmarniško Kraljico zvestobe v ljubezni in službi Jezusu in Mariji celo naše življenje do smrti.

13. DAN.

BEG V EGIPT.

Mož bolečin" bo Marijino Dete Jezus, so napovedovali preroki. "Tvojo dušo bo presunil meč bolečin", je prerokoval starček Simeon. Še so zvenele te besede prerokove v Marijini duši in je mislila na nje v bolečini svojega srca, ko jo sredi temne noči prebudi sv. Jožef in ji pove, kaj mu je pravkar javil angel iz nebes: "Vstani, vzemi Dete in njegovo mater in beži v Egipt, dokler ti ne porečem. Herod bo namreč iskal dete, da bi ga pokončal."

Misli si, mati, da bi ti nocoj ponoči dobila tako strašen ukaz. Da rešiš življenje svojemu detetu, "vstani in beži" daleč od tod v tujino. Vživi se v to možnost in razumela boš čutila Marijina pri tem strašnem ukazu božjem, ki ga ji prinese sv. Jožef. Obljubljeni Odrešenik, tvoj Sin bo "mož bolečin", se prestraši v dno duše Marija. Pa že tako zgodaj? Komaj rojen, pa naj je že "mož bolečin"? "Oh, koliko bo še tega v njegovem poznejšem

življenju", zdihne žalostna Mati v solzah. Gotovo ji je srce trepetalo strahu in bolečine, ko je hitro zbirala skupaj, kar bi se dalo vzeti na tako dolgo in težko pot. In Marija in Jožef sta odhitela v temno noč — tako daleč — skozi puščavo — v tujo deželo. Bog tako ukazuje, zgoditi se mora! Detetovo življenje se mora rešiti!

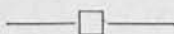
O uboga Mati. Nezmerno si bila

odlikovana kot božja Mati. Toda s Sinom si tudi ti "Mati bolečin".

Božja previdnost vodi vse naše življenje. Ali se vsikdar zavedamo tega? Se damo voditi tej božji roki? Sprejemamo iz nje tudi težke ure? Tudi preizkušnje življenja? Ne pozabimo, da smo v solzni dolini. Kar Bog naredi, vse prav naredi.

Današnja rožica naši šmarniški Kraljici naj bo popolna udanost v voljo božjo, pa naj bo ta udanost zvezana s še večjimi težavami, s še večjim trpljenjem. Bog, tvoji smo! Marija, naša Mati, pomagaj nam, da bomo vsikdar udani v božjo voljo in potrpežljivi v trpljenju, kakor si bila ti.

14. DAN.

VRNITEV IZ EGIPTA.

"Ko je pa Herod umrl, glej, se angel Gospodov v spanju prikaže Jožefu in pravi: "Vstani, vzemi Dete in njegovo mater in pojdi v izraelsko deželo, zakaj pomrli so, kateri so Detetu stregli po življenju." In Jožef je ubogal, vzel Dete in njegovo Mater in prišel v Nazaret.

Tako poroča evangelist o vrnitvi sv. družine domov v Nazaret po dolgih letih življenja v tujini.

Težko, zelo težko je moralo biti življenje sv. družine v tuji egiptski deželi. Niso poznali ne razmer, ne jezika. Gotovo so prešli marsikako grenko in težko uro pomanjkanja in gladu. Kako veselo je bilo za nje zato to božje naročilo, da se vrnejo domov. Kako veselo je bilo gotovo Marijino materino srce, da se je končalo trpljenje tujine.

Da, vsako trpljenje na svetu traja samo gotov čas. Božje preizkušnje pridejo dostikrat kot huda nevihta nad naše življenje. Nesreče

nas zadevajo kakor strele. Kolikrat obupavamo vsi malodušni in omagujemo pod križem! Toda vsaka nevihta traja samo gotov čas. Potem se oblaki razpode in sonček se nam zopet nasmeja izpod neba, morda še lepše kot pred nevihto. Naše trpljenje in naše težave preje ali sleje odidejo, in sonček lepših dni nam zasije. Nikdar ne izgubimo upanja na boljše čase, in lažje nam bo v trpljenju.

Povratek naše šmarniške Kraljice kot Matere božje iz egiptskega pregnanstva naj nas danes uči zaupanja v Boga in na božjo pomoč. Vsako trpljenje bo minilo, ko bo Bog hotel.

Obljubimo šmarniški Kraljici, da bomo v vsakem trpljenju mislili na njeno trpljenje in se z njim tolažili in čakali božje rešitve. V vsaki težavi bomo pa zaupno klicali zlasti k nji, k Materi bolečin, in jo prosili: "Marija, pomagaj nam!"

15. DAN.

DVANAJSTLETNI JEZUS V TEMPLJU

Ko je bil Jezus dvanajst let star, je moral prvič po židovski šegi tudi on v Jeruzalem k velikonočnim praznikom. S svojimi starši je odšel tja. Po praznikih so šli domov. Marija in Jožef sta šla z odraščeni in sta mislila, da je Jezus z mladino. Šele zvečer sta opazila, da ga ni. Izgubila sta ga. Mati Marija je poznala prerokbe o njem kot o "možu bolečin", zato se je strašno prestrašila. Slutila je nesrečo. Ni je strpelo, še isti večer sta se vrnila z Jožefom nazaj v Jeruzalem, da ga iščeta. Tri dni ga v strašnem strahu iščeta, toda brez uspeha. Strašni so bili ti trije dnevi, polni strahu in groze zlasti za Mater Marijo. Šele tretji dan ga najdeta v templju sredi med židovskimi verskimi učenjaki in učitelji, ko je z njimi razpravljal o prerokbah v sv. pismu, o obljubljenem Mesiju.

Marija ga pokrega: "Sin, zakaj si nama to storil." Vendar vsa srečna in vesela, da ga je zopet našla in da se njene slutnje niso uresničile, da bi se mu bilo kaj hudega zgodilo.

Misli si, mati, da se je tebi kaj takega zgodilo in sicer v zavesti, da ima tvoj otrok veliko sovražnikov, ki mu strežejo po življenju. Tako boš razumela trpljenje božje Matere Marije.

Naše srce je tempel Svetega Duha. Bog stanuje v njem, če smo v

milosti božji. Z grehom izgubimo Boga iz srca. Bog v našem sreču svojo milostjo je nezmeren zaklad za našo dušo. Se zavedamo tega? In ko ga z grehom izgubimo, čutimo li bolečino duše za njim?

Šmarniška Kraljica, pri tvoji bolečini, ki si jo občutila pri izgubi svojega Sina Jezusa, te prosimo,

izprosi nam milost, da se varujemo izgubiti Boga iz svojega srca z grehom. Če smo pa nesrečni, da smo ga z grehom izgubili, izprosi nam milost, da ga bomo takoj šli iskat v dobri spovedi in ga tam v pokori našli nazaj.

16. DAN.

SVETA NAZARETSKA DRUŽINA.

ajsветеjša družina, ki je kedaj živela pod soncem, je bila sv. nazaretska družina: Jezus, Marija in Jožef.

Pa ni bila srečna po pojmovanju sveta. Bila je revna, da, najrevnejša družina v celem mestu. Veliko je bilo pomanjkanja, morda tudi veliko stradanja. In vendar je bila najsrečnejša družina. Zakaj? Bila je božja družina. Bog in njegova služba je bilo glavno vsakdanje delo te družine. Sveta, božja ljubezen je vezala njene člane v družinsko vez. Popolna udanost v božjo voljo je vladala v srcih vseh. Vsi člani so bili sveti, božji. Jezus Sin božji, Bog sam, Marija najsvetejša žena, ki je kedaj živela na zemlji, sv. Jožef presrečen gospodar, "pravičen", pravi sv. pismo o njem, da je bil. Srečen je bil in vesel, da je smel in mogel skrbeti za vsakdanji kruh tako svetemu varovancu Jezusu in tako sveti ženi Mariji. Žrtve drug za drugega so bile vsem sladke. Vse trpljenje je bilo dobrodošlo: Bog Oče v nebesih tako hoče! Izpolnjevanje božje volje je bila za vse najvišja sreča srca.

Da, ne denar, ne udobno življenje, ne premoženje, ne, če ima družina vse, kar poželi, jo dela srečno. Vse imajo, kar požele, pa so tolike družine nesrečne. Koliko gorja je

po njih. Eno se pa jasno vidi: čim bolj je kaka družina božja, tem srečnejša je v kljub revščini in pomanjkanju in gladi. "Iščite najpoprej božjega kraljestva in njegove pravice in vse drugo vam bo navrženo", pravi Gospod.

O, ko bi se vse naše družine zavedale tega. Ko bi naši katoliški starši temu Jezusovemu nauku in temu zgledu nazaretske družine primerno uredili svoje družinsko življenje. Naj bi bilo drugače družinsko življenje še težje, še bolj polno trpljenja in preizkušenj in nadlog, družine bi bile vendar srečne. Kjer je Bog, ni nadlog. Z Bogom in v Bogu je vse lahko. Vse drugo bi jim bilo navrženo.

Šmarniška Kraljica, prosi za naše družine, da bi najprej skrbele, da bi bile božje, da bodo iskale "najpoprej božjega kraljestva in

njegove pravice", da bi skrbela, da bo v njih dobil najprej Bog, kar je božjega, potem je gotovo: "vse drugo jim bo navrženo".

To naj bo današnja srčna prošnja tudi vaše družine, katero položite pred šmarniško Kraljico.

17. DAN.

SMRT JOŽEFOVA.

Jezus je odrastel in bližal se je čas, da zapusti svoj dom in nastopi svoje triletno javno življenje. Tedaj je bila pa življenska naloga Jožefova izvrena. "Glejte, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil čez svojo družino." Zvesto in modro jo je vsikdar vršil in izvršil. Tako se je njegovo življenje nagnilo k zatonu, zbolel je, legel in kmalu umrl.

O njegovi smrti nimamo posebnih poročil v sv. pismu. Samo ustna izročila imamo, ki pripovedujejo o veliki ljubezni, s katero sta mu Jezus in Marija stregla v boleznih, in kako srečna je bila njegova smrt.

Lahko si pa sami mislimo, da sta mu res Jezus in Marija stregla z vso ljubeznijo. Vse sta storila, da sta mu lajšala trpljenje boleznih. Slednjič je prišla srečna smrt. V naročju Jezusa in z Marijo ob strani je

izdihnil svojo sveto dušo, ki je šla k Bogu po plačilo.

Tudi v vsakem zakonskem življenju pride pogosto bolezen in slednjič tudi smrt. Kako lep zgled daje nazaretska družina našim krščanskim družinam za slučaj bolezni in smrti očeta ali matere. Kako velika in sveta je dolžnost žene, oziroma moža, in otrok, da lajšajo trpljenje v njih bolezni, pred vsem, da poskrbe o pravem času za sv. zakramente, da pride k smrtni postelji staršev Jezus v sveti Popotnici, in da pride Marija k njim s pogostno molitvijo pri bolniški, zlasti pa pri smrtni postelji. Bolnik, zlasti pa umirajoči, potrebuje in si želi samo molitve, in veliko molitve.

Prosimo danes šmarniško Kraljico tako srečne smrti, kakor je bila Jožefova!

18. DAN.

MARIJA NA ŽENITNINI V KANI.

Marija kot mati človeškega rodu nam izposreduje in deli vse milosti,

katere mi potrebujemo, in katere nam hoče Bog deliti. To veliko in

Marija — Kraljica Angeljev.

za človeško srce tako tolažljivo resnico je Gospod Jezus pokazal takoj ob začetku svojega javnega življenja. Prvi čudež, ki ga je na zemlji storil, je storil na Marijino priprošnjo. To je bilo na ženitnini v Kani. Sredi med ženitnino je zmanjkalo vina. Gotovo velika zadrega za ženina. Pa jo je Marija, ki je bila tudi na ženitnini s svojim Sinom Jezusom, takoj opazila, predno jo je kdo drugi opazil. Takoj gre k Sinu Jezusu in mu tiho pravi: "Vina nimajo." S tem ga prosi, da bi pomagal ženinu iz zadrege. Jezus jo sicer navidez nekoliko trdo zavrne: "Kaj to meni in tebi mar?" Toda ravno s to opazko je povdaril veliko moč Matere na njegovo Srce. Marija ga je razumela in takoj naročila služabnikom: "Karkoli vam poreče, storite." In Jezus je naredil

prvi čudež.

Tako skrbna, pa tudi tako dobra je naša mati, naša šmarniška Kraljica. Nihče jo niti prosil ni za pomoč. Dovolj ji je bilo, da je bila potreba in pomagala je. In to in tako dela Marija sedaj v nebesih, odkar je postala pod križem naša mati, in tako naša priprošnjica in posredovalka milosti božjih. Kako smo srečni, da imamo tako skrbno mater v nebesih! Se zavedamo tega?

Za današnje šmarnice obnovimo v sebi naše zaupanje do Marije. V vseh stiskah in potrebah hitimo k nji! Prosimo jo, prosimo zaupno in stanovitno in uslišani bomo! Še nikdar se ni slišalo, da bi bil kdo zapuščen, ki se je k nji zatekel. Tudi mi ne bomo. Mislimo pogosto na dogodek na ženitnini v Kani!

19. DAN.

MARIJA IN JEZUSOVO JAVNO DELO.

lednjič se je Jezus poslovil od svoje Matere in odšel v javnost učiti in ustanavljat božje kraljestvo na zemlji.

Toda ali bi bilo mogoče, da bi se njegova Mati Marija ne zanimala za njega sedaj, ko ni več pri nji? Ne! Vemo, da mu je sledila po njegovih potih s pobožnimi ženami, poslušala njegove govore in mu s temi ženami stregla in skrbela za

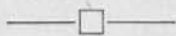
njegove telesne potrebe.

Veliko veselega je videla na teh potih, kar je napolnjevalo njeno dušo z veseljem in srečo. Gotovo se je radovalo njeno srce, ko je videla tolike množice, ki so mu tako zvesto sledile in ga poslušale. Neka žena, ki je videla čudeže in slišala njegove nauke in videla med množico tudi njegovo mater, je glasno zakričala: "Blagor telesu, ki te je nosilo in blagor prsim, katere si sesal." Da, srečna Mati tolikega Sina!

Toda Marija je pa le prekmalu opazila tudi veliko sovraštva njegovih nasprotnikov, ki so neprestano iskali, kako bi ga vničili. V Nazaretu celo so ga hoteli vreči v prepad in tako ubiti. O, na teh potih je njeno srce pretrpelo veliko grenkega in veliko bolečine. Vsaki dan je jasneje videla, da je njen Sin res "mož bolečin". Trpet in umret je prišel na svet. Kako jo je to bolelo in skrbelo. Kako s strahom je gledala, kako se z vsakim dnem približuje tisti strašni veliki petek, pred katerim je trepetala vsaki dan bolj.

Šmarniška Kraljica tudi danes sledi pazno, kaj se godi v Kristusovem kraljestvu na zemlji. Pazno sledi Kristusu Kralju na svetu v njegovem delu za zveličanje človeštva. Kako jo veseli, ko vidi tolike milijone zvestih duš, ki ga ljubijo, poslušajo, umirajo zanj. Strašno jo pa gotovo bole nasprotovanje, ki so tolika in tako mogočna proti njemu.

Obljubimo ji danes za naš šmarniški dar, da bomo mi v številu tistih milijonov, ki ga ljubijo in mu zvesto služijo. Kolikor bolj bomo Jezusovi, toliko bolj bomo tudi njeni in toliko bolj ona naša!

20. DAN.

MARIJINO SREČANJE Z JEZUSOM NA KRIŽEVI POTI.

Dan, pred katerim je trepetalo Marijino materino srce celih triintrideset let je slednjič napočil. "Jezusa so vjeli in odpeljali", pribeže nekateri apostoli še tisto noč z Oljske gore k Mariji. In drugo jutro prihajajo učenci drug za drugim k nji s strašnimi poročili: da ga je visoki zbor obsodil na smrt, da pred Pilatom zahtevajo, da ga še danes križa, da ga je dal Pilat bičati, da so ga s trnjem kronali, slednjič, da ga je že obsodil na smrt. "Sam mora nesti križ na morišče, na Golgoto," poroča zadnji. O, kakor strašni meči so bila ta poročila vsako za ubogo Ma-

ter Jezusovo! Ko pa sliši to zadnje poročilo, je več ne strpi. Za njim

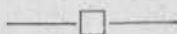

mora! Še enkrat ga hoče videti. Zadnji materinski pozdrav naj mu nese. Njene materine solze, njen jok, njeno srečanje, naj mu je saj kot kapljica tolažbe v morje njegovega strašnega trpljenja. In odhitele je s pobožnimi ženami na vogal ulice, po kateri je imel priti ta strašni sprevod. Jezus pride. Oh, grozen prizor za Mater! Ves v ranah, ves v krvi, ves zapljuvan in umazan, s krnjevo krono na glavi, pa obložen s težkim križem na rami! Marija glasno zajoka v nezmerni bolečini. Jezus se vstavi in jo pogleda s svojimi, s krvjo zalitimi očmi tako žalostno, tako boleče, tako trpeče. Marija ga pogleda in vidi vse to. Pogleda ga s svojimi s solzami zalitimi očmi. Oh, kaj sti takrat ti dve sreci pretrpeli! Moreš to razumeti, o človek? In vse to — za

te, za me, za nas grešnike! Za naše zveličanje. O Jezus, o Marija, stotisočerna vama zahvala!

Šmarniška Kraljica, ko se spominjamo danes tega tvojega strašnega srečanja s Sinom, o, kako nas bole naši grehi! Kako čutimo s teboj in s teboj trpimo, pa kako smo ti hvaležni!

Šmarniška Kraljica, tudi v našem življenju moramo mi pogosto na križev pot trpljenja, nadlog in težav, ki nas kot težki križ teže, in omagujemo pod njimi. Pri tej tvoji bolečini te prosimo, Mati, vselej prihiti tudi na naš križev pot, da nas srečaš. O, prinesi nam tolažbe, prinesi nam pomoči! Ne pozabi nas! Zlasti pa, Mati, pridi gotovo k naši smrtni postelji in nam pomagaj srečno umreti.

21. DAN.

MARIJA POD KRIŽEM SVOJEGA UMIRAJOČEGA SINA.

, vi vsi greste po poti, postojte in premislite, če je še kaka bolečina, kakor je moja," joka Marija pod križem v strašnih bolečinah. Kakor bi kladivo padalo po njenem sreču, tako ji je bilo, ko je slišala udarce kladiva, ko so pribijali na križ njenega božjega Sina. In zdaj tu visi pribit na križ v strašnih mukah, v strašnem trp-

ljenju cele tri ure in počasi umira. In ona, njegova Mati, stoji pod križem in mora vse to gledati, ne da bi mu mogla in smela dati saj najmanjšega olajšanja. "Žejen sem," zakliče. Moj Bog, Mati je tukaj, pa mu niti kapljice hladilne vode ne sme dati. "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil" ga sliši zakričati v strašnem tudi duševnem trpljenju popolne zapuščenosti. Toraj ga je v strašnih urah zapustil tudi sam njegov Bog Oče. In ona ne mo-

re ničesar, prav ničesar zanj storiti. Oh, kako strašno je moralo biti to trpljenje za sulice Mater. Slednjič nagne glavo in umrje. Vojak mu mrtvemu prebode srce. Jezus te sulice ni več čutil, zadene pa toliko strašnejše njeno dušo.

Šmarniška Kraljica, ko mislimo na te tvoje strašne ure življenja, se nam smili. S teboj čutimo in jokamo nad smrtjo tvojega Sina, našega Zveličarja, še bolj pa jokamo nad svojimi grehi. Ti so krivi njegove smrti in tvojega tolikega trpljenja. Skesano padamo pred sveti križ in pred teboj in se Vama iz

dna duše zahvaljujemo za toliko nezmerno ljubezen, da sta hotela za nas, grešne ljudi vse to prestati. Mi smo grešili, Tvoj Sin pa za te grehe zadostuje, da nam s svojo Krvjo pridobi odpuščanje. Oh, kaj bi bilo z nami, ko bi vidva ne prešla tega strašnega trpljenja. Vsi bi bili pogubljeni. Jezusova Kri in Tvoje solze so sedaj naše upanje. Tisočerna Vama zahvala!

Za vse to, šmarniška Kraljica, ne moremo dati drugega kot — svojo ljubezen. O Jezus, mi te ljubimo. O Marija, mi te ljubimo. Ljubita nas tudi Vidva.

22. DAN.

“ŽENA, GLEJ TVOJ SIN.” — “GLEJ, TVOJA MATI.”

Še nekoliko trenutkov, in končno bo odrešenje človeškega rodu. Jezus bo umrl na križu za človeka. Pa naj umre brez oporoke? Ne, ne sme se ločiti, ne da bi poskrbel za nas, ki bomo po veri vanj njegovi. Zato je tiste trenutke naredil svojo oporoko in nam zapustil to, kar je imel najdražjega kot človek — svojo Mater. Že preje je slovesno obljubil: “Ne bom vas zapustil sirote.” Evangelist Janez takole pripoveduje: “Jezus se ozre na Mater in na zraven stoječega učenca, ki ga je ljubil, ter reče materi: “Žena, glej, tvoj sin.” Potem pravi učencu: “Glej, tvoja mati.” In od tiste ure jo je učenec vzela k sebi.

Sv. Janez je tedaj zastopal cel

človeški rod.

Jezus je s tem jasno pokazal in umirajoč povedal, da smo mi Marijini otroci, in da je Marija naša mati. Kakor so otrokom zadnja naročila očetova na smrtni postelji najsvetejša, tako naj bi tudi nam bilo Jezusovo naročilo na križu najsvetejše, tako sveto, da bi ga nikdar ne pozabili.

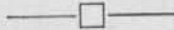
O veliki in presrečni trenutek za nas vse “Evine otroke v tej dolini solza”, za cel človeški rod! Dobili smo takrat svojo mater in sicer tako skrbno, tako usmiljeno, tako sočutno, pa sedaj tudi tako mogočno mater. Kraljico nebes in zemlje. Bog je neskončno pravičen, Marija je pa v nekem smislu neskončno

usmiljena, naša ljubeča mati, je "Pribežalica grešnikov", da — prava Marija pomagaj.

Naš današnji šmarniški dar Mariji, Kraljici maja, naj bo naša srčna zahvala Jezusu Kristusu Križanemu: "Dobri križani Jezus, tisočerna Ti zahvala, da si v zadnjih trenutkih svojega življenja mislil na nas in nam zapustil tolik neskončen zaklad — svojo Mater. Nima mo besedi, da bi se Ti za to milost

dostojno zahvalili, da bi Ti povedali, kako smo Ti hvaležni. Kaj bi bilo z nami, ko bi nam ne bil Ti zapustil te Matere."

Šmarniška Kraljica, pod križem si postala v strašnih bolečinah naša mati in mi tvoji otroci. O, ne pozabi nas. Prosi za nas in varuj nas, dokler nas ne vidiš pri sebi v nebesih večno zveličane, kjer te bomo brez konca ljubili in častili.

23. DAN.

MARIJA SPREJME MRTVEGA JEZUSA V SVOJE NAROČJE.

"Jožef iz Arimateje je poprosil Pilata, da bi snel truplo Jezusovo. In Pilat je dovolil. Prišel je, da bi snel Jezusovo telo. Pa tudi Nikodem je prišel." — Tako pripoveduje sv. evangelij. Žebelj za žebljem izdirata iz lesa križa in iz Jezusovih rok in nog in jih dajeta v roke Materi. Vsi so krvavi od strjene krvi. Vsak žebelj je za Marijino srce kakor ostri meč, ki se je zabodel v nje-no srce. Snameta mu trnjevo krono z glave. Tudi vsa krvava je. Kolikor bodic v tej kroni, toliko mečev za Marijo. In slednjič položita mrtvega Sina v naročje uboge Matere. O, sedaj šele vidi, kako strašno je zdivjala človeka hudobija nad tistim, ki je človeka toliko ljubil, da je umrl zanj. Celo truplo je samo ena rana, vse oblitno s strjeno krvjo. O, Mati, kako si morala pre-

nesti toliko bolečino srca in nisi umrla žalosti! Ne, soodrešenica naša si. Do konca hočeš iztrpeti svoj delež pri odrešenju. Mojo dušo hoče reiti večnega pogubljenja. Zato, Mati, strano trpiš. Kot morje je veliko tvoje trpljenje. Toda tvoja ljubezen do mene je večja. O, Mati, kako se ti naj dovolj zahvalim?

Šmarniška Kraljica, bi mi mogli, da bi te po tolikih dokazih tvoje ljubezni do nas, ne ljubili? Da bi toliki Materi, tako ljubeči ne zaupali? Pri spominu na to tvoje trpljenje, ko si imela v naročju mrtvega Sina, lepo te prosim, sprejmi tudi mene v svoje naročje! Vržem ti v to naročje mesto Jezusa. Tudi moja duša je vsa ranjena od greha. Toda, šmarniška Kraljica, sprejmi me v svoje srce! Tam naj bom do

svoje smrti. V tvojem naročju naj izdihnem svojo dušo, katero nesi ti pred sodni stol božji in bodi tam

moja zagovornica. V tvoje roke izročam svojo dušo.

24. DAN.

MARIJA SPREMLJA JEZUSA V GROB.

“Vzela sta toraj Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila v povoje. Bil je pa na kraju, kjer je bil Jezus križan, vrt in na vrtu nov grob . . . tam sta položila Jezusa,” pripoveduje evangelist sv. Janez.

O, kako težko se je ločilo materino Marijino srce od mrtvega Sina! Tako ga ljubi, kakor še ni na zemlji kaka mati ljubila svoje dete. Zlasti sedaj po tako strašni smrti, po tolíkem trpljenju. Saj sedaj, ko ga ima nazaj za se, če tudi mrtvega, naj mi izkaže svojo ljubezen, naj izlije nanj vso to ljubezen, pa tudi vso svojo bolečino. Vendar ne! Večer je, pokopan mora biti še danes. In tako se je morala slednjič ločiti od njega. Še en vroč poljub, poljub razbičanega materinega srca, in Jožef iz Arimateje in Nikodem sta ga ji vzela in odnesla v grob. Nekoliko malo zvestih pobožnih žena, edini moški, sv. Janez apostol, — to je bilo vse pogrebno spremstvo Jezusa, tistega Jezusa, katerega so še preteklo nedeljo tisočeri slavnostno pripeljali v mesto Jeruzalem in ga priznali za svojega “kralja”, ki je toliko bolnikov ozdravil, toliko nezmerno dobrega storil temu ljudstvu. Vse ga je za-

pustilo. Le teh nekoliko žena gre z Marijo za njim na tej žalostni poti. Položila sta ga v grob in zavalila težak kamen na duri groba. In tako je ostala Mati ob grobu — sama, v strašnih bolečinah. Ostala bi rada saj še pri grobu. Toda, noč je. V mesto mora. Srce ji je trepetalo, duša se ji je trgala, ko je odhajala. Uboga Mati!

Šmarniška Kraljica, pri tvojih bolečinah pri pogrebu Sina Jezusa te prošimo, o naj bo naše srce ljubeč grob, v katerem naj bo vedno Jezus s svojo milostjo. Obljubimo

ti, da hočemo do smrti ostati zvesti Jezusu in Tebi. Če bi bil celi svet

proti vama, mi hočemo biti z njim in s teboj. Mati ne zapusti nas!

25. DAN.

MARIJI SE JE JEZUS TAKOJ PO VSTAJENJU PRVI PRIKAZAL.

ri pre mišljevanju Marijinega trpljenja ob križanju in smrti Jezusovi se sv. Bernard vprašuje: "Pa bo morda kdo dejal: Ali ni Marija vedela, da bo Jezus moral umreti? Da, brez dvoma je dobro vedela. Ali ni vedno upala, da bo vstal od mrtvih? Da, zvesto je upala. Ali zato morda ni v resnici žalovala nad Križanim? Da, strašno je žalovala. Zakaj toraj, dragi brat, bolj občuduješ Marijo v njenem sočutju, kako njenega Sina v njegovem trpljenju? Zato, ker je Jezus telesno umrl, Marija pa s svojim trpljenjem v srcu ni mogla."

Da, Jezus je spal mrtev v grobu. Marijino srce je pa dalje trpelo in še več trpelo. Strašna je bila zanjo tista sobota, dan nezmernega trpljenja radi Sinove tako strašne smrti. Ni čuda, če tisto noč ni spala. Kako naj bi po tako strašnih dnevih. Trpela je, jokala je, žalovala je, pa obenem — čakala Sinove veličastne zmage nad smrtjo, nad satanom, nad grehom, nad svojimi sovražniki. In res! Nekako ob dveh zjutraj se zemlja strese in — o, sre-

ča! — Sin Jezus stopi živ in zdrav, povečan pred svojo presrečno Mater. Zmaga je dobljena. Vse strašno je prestano. O, kdo naj popiše radost in blaženost Matere, ko ga zagleda! Kako prisrčno sta se pozdravila! Človeštvo je odrešeno. In tu je sedaj pred njo Zmagalec Jezus. Kako prisrčno se mu je gotovo zahvaljevala v imenu celega človeštva za njegovo odrešenje.

Da, Kristus je zmagal nad vsemi sovražniki. In tudi še danes Kristus zmaguje in gre zmagoslavno iz stoletja v stoletje z vedno večjim veličastvom. Kako neumni so vsi, ki ga preganjajo! Norci, poginili boste! Kristus bo dalje zmagoval. To je sedaj njegovo kraljestvo.

Šmarniška Kraljica, pri tem nezmernem svojem veselju, ko si zagledala svojega, od smrti vstalega Sina, prosi za njegove sovražnike, da se mu uklonilo. Pomagaj, da Kristus čim preje zmaga na celem svetu, v vseh človeških srcih, da bo na svetu zopet mir in sreča. Prosi za nas, da bo zlasti Kristus zmagoval in kraljeval v naših srcih, v mojem i tvojem, naših družinah, med našim narodom, v naši državi!

26. DAN.

SLOVO JEZUSA IN MARIJE NA DAN VNEBOHODA.

Po svojem vstajenju je Jezus gotovo pogosto obiskoval tudi svojo Mater. Mogoče je, da je večji del tega časa prebil pri nji. Kako blažene so bile za Marijo te ure. Mi jih bomo razumeli šele, ko bomo sami prišli k Bogu in bomo z njim od obličja do obličja. Jezus je vstal s poveljanim telesom, toraj kot Bog Sin. Gotovo ji je dajal naročila, kako naj bo tolažnica in svetovalka in pomočnica apostolom, učencem in prvim vernikom, ker bodo prišli na nje takoj težki časi trpljenja, preganjanja in tudi smrti.

Vendar slednjič je prišel dan, ko se Sin vrača nazaj na desnico Očeto v nebesa kot Bog, kot Kralj vesoljstva. Zadnjo noč in jutro je bil pri nji. Poslovala sta se. O, kako prisrčno je moralo biti to slovo! Kako polno blaženosti za Marijo, ko je gledala in molila svojega Boga Sina, ko odhaja v svoje večno kraljestvo kot zmagalec. Gotovo se mu je zahvaljevala v imenu človeštva, da je prišel na svet in odrešil človeštvo. In Jezus se je gotovo zahvaljeval Materi, za vse, kar je tako zvesto storila zanj kot Sinu človekovemu. Še enkrat sta se prisrčno objela in Jezus je odšel k aposto-

lom in z njimi na Oljsko goro in od tam v nebesa. O, blažena Mati tolikega Sina!

Čast materinstva je pred Bogom vzvišena čast, dasi polna žrtev in težav, tako polna, da se ga mati brez vere in mati brez srca, ogiba. Noče otrok, ker noče žrtev. Toda za vsako mater bo prišel dan — poveljanja, dan sreče in plačila pri Bogu. O koliko srečo bo občutila vsaka mati, ko ji bo večni sodnik pripeljal dušo otroka, zveličano na vekomaj. Kako se ji bo otrok zahvaljeval, da ga je hotela, da je bila tudi ona "dekla Gospodova" in postala mati in prešla trpljenje in žrtve materinstva. Čast matere takrat bo nekaj tako veličastnega, da tukaj na zemlji ne moremo imeti pojma. Saj se je Bog matere poslužil, da je ustvaril dušo, za katero je Bog Sin dal kri, da jo zveliča.

Šmarniška Kraljica, prosi za slovenske matere, da bodo razumele to nezmerno čast, pri sprejemu otroka mislile na plačilo pri Bogu, mislile na svojo srečo in na srečo otroka, ko se bosta našla pri Bogu, ona, mati in otrok — oba zveličana in vekomaj srečna.

27. DAN.

MARIJINA SMRT.

Slednjič je tudi Marija izvršila svojo življenjsko nalogo in prišel je

za njo čas, da odide iz te zemlje k svojemu Sinu, Bogu Sinu, po pla-

čilo, pa da sprejme tam novo nalogo kot Kraljica nebes in zemlje, kot Mati človeškega rodu, kot posrednica in delivka božjih milosti za ljudi.

Ko je na križu umirajoči Žveličar izročil svoji Materi učenca, ki ga je ljubil in učencu svojo Mater, pravi sveto pismo: "Od tiste ure jo je učenec vzel k sebi. Živela sta nekaj časa v Jeruzalemu. Ko je tu nastalo preganjanje kristjanov, sta zbežala v mesto Efez. Nekaj let pred smrtjo se je pa vrnila v Jeruzalem in tu umrla v visoki starosti. Njena smrt kot brezmadeža spočete Device in kot Matere božje ni bila zvezana s smrtnimi težavami, kakor bo naša. Ko je prišel za njo čas odhoda z zemlje, je sladko in mirno zaspala v Gospodu in odhitela k svojemu Bogu Sinu v nebesa. Tudi njeno telo ni ostalo v grobu. Ko so tri dni po njeni smrti odprli grob, so ga našli praznega, polnega najlepših cvetic in nebeško prijeten vonj je dahnil iz njega. Zato so takoj takrat verniki začeli verovati,

da je bilo tudi njeno telo vzeto v nebesa.

O, blažena in srečna taka lepa smrt! Šmarniška Kraljica, mi se veselimo s teboj tako blažene smrti.

Kakšna bo naša smrt? Taka, na kakoršno se bomo v življenju pripravili.

Šmarniška Kraljica, danes te pred vsem prav lepo prosimo zlasti milosti: izprosi nam srečno zadnjo uro in srečno smrt v Bogu in s tvojim sladkim imenom v srcu in na ustnicah, tako, kakoršna je bila tvoja.

Sedaj v življenju pa vedno mislimo na smrt! Pri vseh težavah, trpljenju, žrtvah za Boga in dušo, pri dobrih delih, vedno mislimo, da bo kmalu prišel dan naše smrti, ko bo Bog zaprl knjigo našega življenja nas pa po plačilo poklical k sebi. Vse nam bo tam stoterno in večno poplačano. Zato radi trpimo, radi prinašajmo žrtve za Boga in dušo, delajmo dobro! Šmarniška Kraljica podpiraj nas pri tem!

28. DAN.

MARIJINO KRONANJE V NEBESIH.

S kolikim, za nas ljudi, nepojmljivim veličanstvom in s kolikimi častmi so sprejela nebesa Marijino dušo, ko je prišla k Bogu! Bog Oče

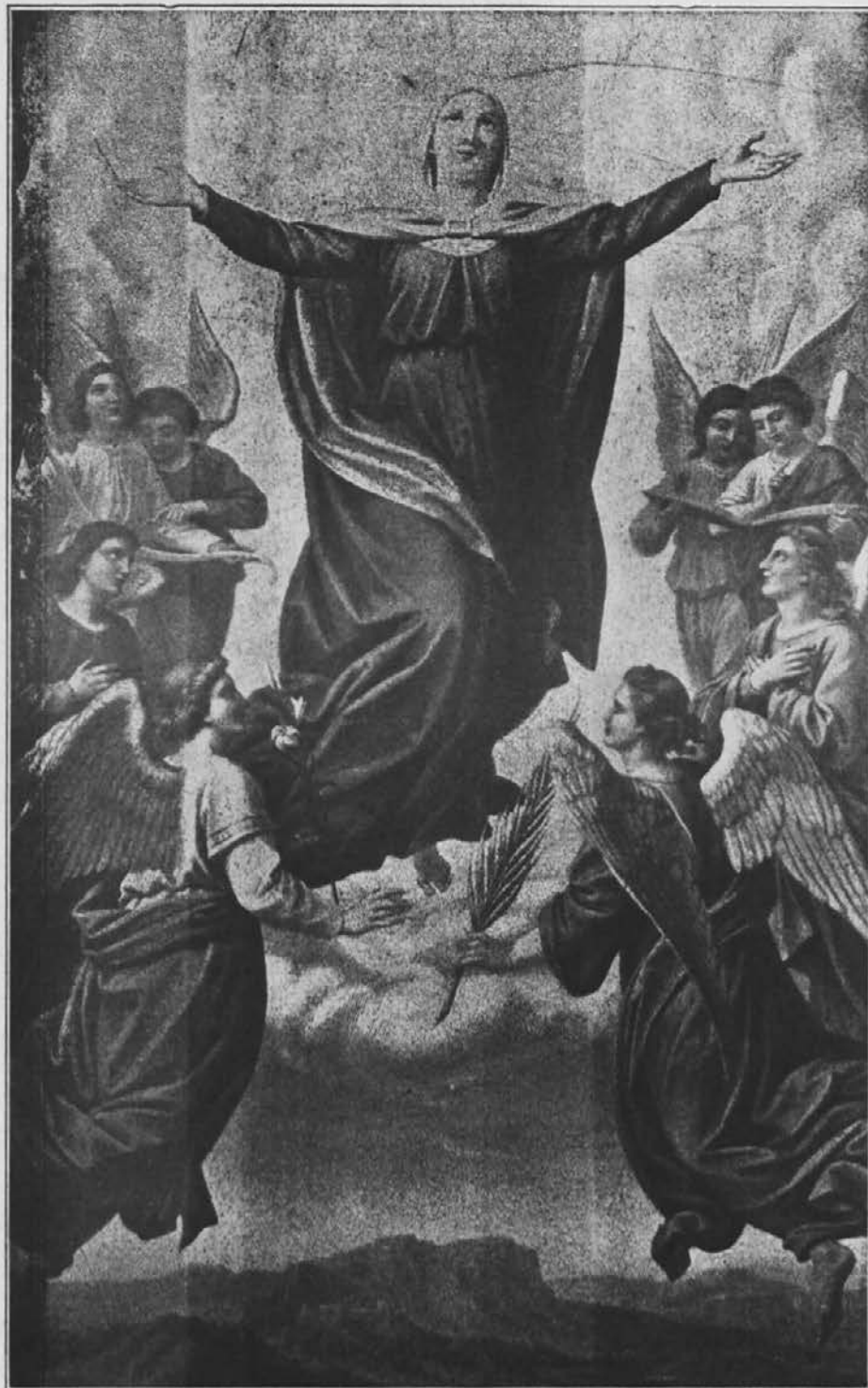
jo je pozdravil kot Mater njegovega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa. Bog sveti Duh jo je sprejel in pozdravil kot svojo nevesto. Bog Sin ji je prišel naproti kot svoji Ma-

teri, iz katere je vzel človeško telo in naravo kot Sin človekov, kot Odrešnik. Presveta Trojica jo je kronala za Kraljico nebes in zemlje. S koliko častjo so jo kot Kraljico Angelov pozdravljali vsi kori angelov. In vsi svetniki kako so prišli k nji in se ji zahvaljevali za njeno sodelovanje pri Odrešenju, ki jim je odprlo sveta nebesa in jim dalo neskončno večno blaženost! Zahvaljevali so se ji, ker njih velika večina prišla v nebesa samo z njeno pomočjo, za milosti, katere jim je delila v življenju in jim pomagal v njih boju za dušo.

Šmarniška Kraljica, tudi mi ljudje na zemlji se veselimo s teboj tvojega kronanja v nebesih za Kraljico tudi našo. Pozdravljamo te! Kako smo srečni, da te je Bog tako visoko odlikoval in te naredil tako mogočno! Sedaj vemo, da se ti lahko zaupamo, da lahko z zaupanjem prihajamo k tebi te prosit varstva in pomoči in ti lahko kličemo: Marija, pomagaj nam!

O Kraljica nebes in zemlje in naša Mati! bodi z nami v našem življenju in smrti, da bomo tudi mi prišli tja, kjer te bomo vekomaj pozdravljali kot svojo kraljico nebes in zemlje, kot Kraljico naših src in naše duše.

Zato molimo nocoj pobožno: Pozdravljena Kraljica, Mati milosti...

Marijino vnebovzetje.

29. DAN.

ČASTIMO MARIJO.

Jezus je vsemogočen po svoji naravi kot Bog, Marija je vsemogočna s svojo priprošnjo. Karkoli je kdo prosi, vse mu izprosi. Neki sveti mož pravi, da je nemogoče, da bi ta Mati česa prosila svojega Sina za tiste, ki jo časte, pa da bi ji Sin ne uslišal njene prošnje. Jezusova radost je, da časti svojo Mater s tem, da ji da vse, česar ga prosi. Sv. Bernard nas spodbuja, da naj prosimo in iščemo pri Bogu vseh milosti samo po Mariji. Njegova Mati je, kateri ne more odreči ničesar. Če to raj hočemo biti zveličani, priporočajmo se Mariji, da naj prosi za nas. Nikdar pa ne dvomimo, če nas bo Marija uslišala, ako se obrnemo s svojimi prošnjami k nji. Njena ra-

dost je, da vporablja svoj mogočni vpliv pri Bogu, da nam pridobiva od Boga milosti, katere potrebujemo. Če smo jih nevredni, nas bo naredila vredne s svojimi mogočnimi priprošnjami. Zelo želi, da bi se zatekali k nji, da nas reši. Kateri grešnik se je še kedaj pogubil, če se je zatekel k Mariji, pribežališču grešnikov? Izgubljen pa je, kdor se ne zateka k Mariji.

Šmarniška Kraljica in moja Mati, pod tvoje varstvo pribežim. Ne zavrzi me. Da, Marija, vsikdar te bomo častili kot Mater božjo, kot Kraljico nebes in zemlje in kot svojo Mater. Zaupali ti bomo in se vsikdar k tebi zatekali. Noben dan našega življenja ne bo več minil, ne da bi te v saj s kako malo pobožnostjo ne počastili. Ti pa nas nikar ne pozabi.

30. DAN.

MARIJA POMAGAJ.

Težko je naše življenje na zemlji. Vsi le prebridko čutimo, da smo v solzni dolini. Koliko imamo težav v našem duhovnem življenju! Neprestano smo v boju proti satanu, proti svetlu, proti svojim strastem in slabim nagnenjem naše po grehu pokvarjene narave, nepresta-

no smo v skušnjavah. V vsem tem težkem boju za našo dušo, proti slabemu, šmarniška Kraljica, kam naj pribežimo za pomoč, kakor k tebi? Da, ti si naše edino in vse upanje. Ti si naša ljuba Marija Pomagaj.

To je en namen naše šmarniške pobožnosti, da te celi mesec zaupno

in goreče prosimo: Marija, pomagaj nam zveličati svojo dušo!

In koliko imamo trpljenja na telesu, v našem vsakdanjem življenju! Sedaj na ta način, sedaj na drugi način. Eden to, drugi drugo. Ko mine ena težava, je tu že druga. Dan na dan je to, celo življenje. Da še bolj kot na duši, čutimo na telesu žalostno resnico — v solzni dolini smo.

Šmarniška Kraljica, kje zopet

drugje naj iščemo pomoči v trpljenju, tolažbe v žalosti, zdravja v bolezni, varstva v nevarnostih, kakor pri tebi? Da, ti si naše "Zdravje bolnikov", ti si naša "Tolažnica žalostnih", ti si naša "Pomoč Kristjanov".

Zato, šmarniška Kraljica, kdo bi te ne ljubil? Kdo bi te ne častil? Res, nesrečen, ki te ne ljubi.

Šmarniška Kraljica, mi te bomo vedno ljubili.

31. DAN.

SKLEP.

In tako je prišel zadnji dan letošnjih šmarnic. Danes se za letos poslavljamo od tvojih šmarnic in od tebe, šmarniška Kraljica.

Celi letošnji majnik smo prešli v premišljevanjem pri šmarnicah vse velike dogodke tvojega življenja, šmarniška Kraljica. Veš, zakaj smo to naredili? Samo za to, da se v nas vname nova velika ljubezen do tebe, da te bomo še bolj poznali, da bomo tvoje življenje bolj poznali in ga lažje posnemali in od sedaj dalje še bolj hodili po tvojih stopinjah za Jezusom in tako gotovo prišli za teboj v večno blaženost po tem "revnem življenju izgnanstva", da bomo gotovo srečno umrli.

Drugi namen smo pa imeli s temi

premišljevanji, da si s spominom na te velike dogodke tvojega življenja pridobimo še večjo tvojo ljubezen do nas. Saj si vse to preživela in prestala za nas, za naše odrešenje. Naša soodrešenica z Jezusom si. Ko smo te spomnili vseh teh dogodkov, Mati, smo te skušali nagniti, da boš v prihodnje še bolj naša Mati Marija Pomagaj, da boš še bolj skrbela za nas, e bolj prosila za nas in boš še bolj radodarna s svojimi milostmi za našo dušo in telo, in nas e bolj skrbno varovala vsega hudega na duši in na telesu. Mi pa da bomo še bolj ljubeči tvoji otroci.

"Z Bogom zdaj Marija pravi, z Bogom nas vse pozdravi.

Zbogom, pa tudi mi, šmarniška Kraljica, tebi kličemo!"

Amen.

IZ PISEM MISIJONARJA FRANCA PIRCA

(Nadaljevanje)

MISIJONAR Pirc si je bil že pred odhodom v Ameriko pridobil mnogo zaslug za Kmetijsko družbo v domovini. Tudi iz Amerike ji je pošiljal poročila o kmetijskih novostih in druge zanimivosti. Leta 1842. ga je Kmetijska družba odlikovala s srebrno medaljo in mu jo poslala sem v Ameriko. Misijonar se je za odlikovanje lepo zahvalil, zraven pa spet obširno poročal o svojih izkušnjah. V naslednjem bomo vzeli nekaj iz tega pisma, ki je bilo pisano 24. febr. 1843.

“Z veseljem naznanjam vsem svojim prijateljem in onim, katerim so pri srcu iznajdbe in izboljšanja pri kmetijskih in rokodelskih rečeh, da sem se z božjo pomočjo prizadeval v vseh svojih misijonih med Otava-Indijanci ob michiganskem jezeru, kakor tudi med Očipve-Indijanci ob Gornjem jezeru, prižgati po svoji moči luč sveste vere, pa tudi učiti, kako zemljo pametno obdelovati. Zakaj ko sem nasitil duše svojih Indijancev z božjo besedo, sem jih tudi po očetovsko učil, kako je treba kruha pridelovati. Sam sem jim kazal, kako je treba orati, kositi, žeti, mlatiti in druga dela opravljati. Tudi kako se sejejo raznovrstna žita in povrtninska semena. Tako sem jih učil dobrotljivost ljubega Stvarnika bolj spoznavati. Orodja in semena, katera so mi poslali moji misijonski prijatelji iz Ljubljane, so mi bili darovi po božji Previdnosti, pa enako po moji želji, ker so mi bila pomoč pri mojih opravilih. Pa tudi mojim ljubim Indijancem so naredili veselje in tako dali podlago za začetek indijanskega kmetijstva.

“Res je tudi, da so me zavoljo tega začeli sovražiti samogoltni prekupčevalci s kožami in kožuhí, ki si nad vse prizadevajo, da bi stavili napotja mojemu trudu, da priučim Indijance kmetijstvu in poljedelstvu. Mislim si pa: Vsaka nova reč in poskušnja, ki obeta kaj dobrega na svetu, se

mora bojevati z mnogimi zadržki, preden premaga vsa nasprotja in prinese človeštvu srečo.

“Kakor je poljedelstvo v mojih severnih krajih še verno, tako se je povzdignilo že v onih krajih Združenih držav, kjer so ljudje že bolj prebrisani in podučeni. Ni skoro verjeti, na kako stopinjo popolnosti sta oni povzdignila umetna pridnost in človeški um kmetijstvo in obrt v tako kratkem času. Četudi mi ni mogoče veliko pisati, ker sem predaleč od onih krajev, da bi se sam mogel o vsem prepričati, vendar hočem omeniti, kar sem videl pred sedmimi leti, ko sem potoval preko onih krajev, pozneje pa bral v časopisih ali pa slišal pripovedovati.

“Če gleda na kmetijsko gospodarstvo potnik, ki hodi po onih krajih, se mora čuditi, koliko zmore človek s svojim umom in pridnostjo. Tu vidiš izkopane vodotoke, po več sto milj dolge, skozi mesta in dežele. Po njih se vozi veliko sto bark preko hribov in dolin. Na vse kraje so izpeljane železnice, po katerih naglo prepeljavajo vozove, obložene z blagom in ljudmi. Vsak dan se moreš peljati, kamor hočeš, in v treh ali štirih dneh prehitiš za deset dolarjev 1000 milj hoda. Živine najlepšega plemena vidiš po teh deželah v velikem številu. Vsa najlepša plemena so pripeljali sem iz Evrope.

“Neizmerni gozdi izginjajo pod rokami milijonov pridnih ljudi, kakor zimski sneg pred pomladnim južnim vetrom. Nove hiše, kmetije, vasi in mesta rastejo kakor gobe iz zemlje. Brezštevilni Evropejci, ki so se preselili sem, skušajo se mirno s tukajšnjimi rojaki v pridnosti in kupčiji. Rodovitna zemlja rodi iz enega zrna 40—60 zrn in več let je ni treba gnojiti.

“Pred malo leti je bilo delo silno drago. Delavcu so morali plačati po dolarju na dan, hlapec je dobil po 150 dolarjev na leto. To je pa ravno spodbodlo človeški um, da so jeli misliti na umetna orodja in stroje, s katerimi bi obdelovali polje. Izmislili so si jih več. Med drugim so iznašli lanskoleto stroj, ki je sestavljen iz deset plu-

gov. Ta stroj obenem orje, seje in vlači. Obdela v ravnini po 15 oralov na dan. Ta stroj potrebuje le dva delavca. Drug stroj le z enim delavcem in konjem žanje, mlati in veja zrelo žito in ga meče na kupe ob koncu njive. Tudi imajo stroje, katere prenašajo. S temi sekajo drevesa in cepijo polena. Še drug stroj pripravlja vsakovrsten les tako hitro za sodarje, mizarje in tesarje, da bi človek skoraj ne verjel. Drug stroj zopet koplje in trebi vodotoke in jarke. Sam sem pa videl prav preprost stroj, kako je slamo rezal. V enem dnevu ti nareže s pomočjo dveh mož toliko rezanice, da je ima en konj za celo leto dosti. Vse te stroje goni sopar, človek jim le streže.

“Tudi svile in kar se iz nje prideluje, tukaj silno veliko pridelajo. In sladkorja silno veliko napravijo. Pa tudi v sadjereji niso zanikerni. Vrtnarji iz Evrope so tu

zasadili vrte za ovočje (sadje) in cvetlice. Vse te reči prav dobro prodajajo. Če vse to premislimo, se samo po sebi razume, da pridelji prihajajo od dne do dne cenejši. Naj navedem le teh sedem let, kar živim v Ameriki. Ob času mojega prihoda je veljal sodček svinjske slanine 80 gold., zdaj ga dobiš za 12 gold. Za sodček pšenične moke si plačal po 36 gold., sedaj ga dobiš po 8, po 6, pa tudi po 4 goldinarje. Lepa krava je veljala takrat čez 200 gold., sedaj jo kupiš lahko za 30. Po taki meri se ravna cena tudi drugim pridelkom. Ker se Amerika tako lepo povzdiguje s svojimi kmetijskimi pridelki zavoljo umnosti in pridnosti, vsak lahko iz tega prevede, da postane prej nego v desetih letih vsemu svetu za zgled.”

(Dalje prihodnjič.)

Good